

תת"ע 8330/01/21 - מדינת ישראל נגד אבו סבילה סעיד

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 8330-01-21 מדינת ישראל נ' אבו סבילה סעיד

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
מאשימה מדינת ישראל
נגד

נאשם אבו סבילה סעיד
החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש ביום 23.12.21 וזאת בהתאם לסמכותי מכח סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.
2. כנגד מבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה מהירות של 140 קמ"ש מקום בו המהירות המירבית המותרת הינה 80 קמ"ש, עבירה בניגוד לסעיף 54(א) לתקנות התעבורה.
3. המבקש הוזמן לדיון שהתקיים ביום 14.10.21, אך לבקשתו, הדיון נדחה ליום 23.12.21, לצורך הסדרת ייצוג משפטי. ביום 23.12.21 המבקש לא התייצב לדיון ונשפט בהעדרו. המבקש טען כי לא התייצב לדיון בעניינו כי סבר שעורך דינו המייצגו בתיק תעבורה אחר (המתנהל בבאר שבע), מייצגו גם בתיק הזה, וסבר שעורך הדין יתייצב לדיון. המבקש טען שלא ניתנה לו הזדמנות להתייחס להרשעות, וסביר שאם בית המשפט היה שומע את נסיבותיו העונש היה קל יותר.
4. המשיבה התנגדה לבקשה. לדבריה, הדיון נדחה לבקשתו ועל כן היה עליו להתייצב לדיון, ומשלא עשה כן - יש לדחות הבקשה. עוד טענה המשיבה כי לחובת המבקש עבר תעבורתי מכביד וכי העונש שהוטל על המבקש אינו חורג ממתחם הענישה הנוהג בגין העבירה דן - מהירות העולה על 60 קמ"ש מהמהירות המותרת.

דין

5. בדיון בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהלן:

האחד - סיבה מוצדקת להימנעותו של המבקש מלהתייצב לדיון במועד.

עמוד 1

השני - אם יגרם למבקש עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שער של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט ייעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

6. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן - **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו."

7. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטעונו הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

8. בחנתי את טענותיו של המבקש: טענת המבקש כי סבר שעורך דין המייצגו בתיק תעבורה אחר, מייצגו גם בתיק זה, אין בה כדי להצדיק ביטול פסק הדין, על אחת כמה וכמה שהמבקש עצמו ביקש לדחות הדיון לצורך הסדרת ייצוג משפטי והדיון נדחה לבקשתו. **לא** זו אף זו: טענה זו לא נתמכה בתצהיר, לא הוגש יפוי כח של עורך הדין הנטען ואף לא כל מסמך מטעמו שמאשר כי הנאשם פנה אליו.

9. זאת ועוד, על פי אישור המסירה שבתיק בית המשפט, הודעה על גזר הדין נמסרה למבקש כבר ביום 6.1.22 כך שהבקשה לביטול פסק הדין הוגשה בשיהוי ניכר ולא ניתן לכך כל הסבר.

10. כך גם כפירת המבקש בביצוע העבירה המיוחסת לו, נטענת בעלמא ללא כל תימוכין, ועל כן, טענה כללית אין בה די כדי לבסס טענת עיוות דין הצדיקה ביטול פסק דין (ראו רע"פ 2573/17 גיאר נ' מדינת ישראל (6.9.17)).

11. כך גם טענתו של המשיב כי נסיבותיו האישיות היה בהן כדי להביא להקלה בעונשו נטענו מבלי שהמשיב טרח ופירט נסיבות אלו.

המשיב גם לא התייחס להרשעותיו הקודמות על אף טענותיו גם בעניין זה.

12. העונש שהוטל על המבקש אינו חמור כלל, בוודאי על רקע וותק הנהיגה הקצר וריבוי הרשעותיו.

13. **בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.**

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 **נאוה משיח נ' מדינת ישראל** (5.11.07):

" לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

14. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש לדיון, משלא שוכנעתי כי יגרם למבקש עיוות דין במידה ולא יינתן לו יומו, ומשלא הוצג כל נימוק שיכול והיה בו כדי להציק הקלה בעונשו של המבקש, גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש, ולפיכך לא מצאתי הצדקה להיעתר לבקשה.

15. הבקשה נדחת.

16. גזר הדין יוותר על כנו.

17. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט חשוון תשפ"ג, 23 נובמבר 2022, בהעדר
הצדדים.